10de JAARGANG — CURACAO DEN 8sten APRIL 1893 — N° 484

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0.50, voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel fl. 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Een eeuw der Katholieke Kerk.

—o—

Bij de eerbiedige hulde, die geheel de wereld ter gelegenheid van zijn gouden Jubilé den Opperherder van Christus' Kerk, den glorierijk regeerden Leo XIII, brengt, lust het ons een vluchtigen blik te slaan op het bloeiende leven, dat zich in den loop dezer eeuw in de katholieke Kerk openbaart.

In geen tijdperk der Christelijke tijdrekening is het woord des Heeren: "*En de poorten der hel zullen Haar* (de Kerk) *niet overweldigen*" meer bewaarheid dan bij het einde der 18de eeuw: in dien tijd had de Kerk een vreeselijke crisis te doorstaan. Overal werd zij aangevallen en geen enkele regeering kwam haar te hulp. De atheïstische wijsbegeerte inspireerde de geweldenaars te Parijs, de geest van het Josefinisme of Galicanisme heerschte in Madrid en in Napels, in Parijs en in Weenen: zelfs een deel der geestelijkheid huldigde openlijk en in 't geheim de grondstellingen van het Jansenisme en Febronianisme, en het gansche Noorden staroogde in het ijskoude Protestantisme. Toen Pius VI, de "*Victor Apostolicus*": "de Apostolische verwinnaar", gevangen in den kerker te Valencia stierf, schreef de commissaris der Fransche Republiek aan zijne regeering: "We hebben de doodkist van den laatsten Paus getimmerd; van nu af bestaat er geen Paus meer."

De verandering, welke sinds honderd jaren ten gunste der Katholieke Kerk is tot stand gekomen, treft des te scherper en is des te wondervoller, omdat die verandering is tot stand gebracht in den boezem der Kerk zelve en omdat geen wereldlijke macht hierin begunstigd, integendeel met alle mogelijke krachten tegengewerkt heeft. De Protestantsche hofprediker Stöcker heeft gezegd: "In 300 of 400 jaren zal Duitschland weder Katholiek zijn." Naar aanleiding dezer woorden willen we eens rondblikken naar den vooruitgang der Kerk in de verschillende landen.

Toen Engeland en Schotland ten tijde der groote revolutie de vogelvrij verklaarde Fransche Priesters opnam, was aldaar de Katholieke Kerk veracht en bijkans verdelgd. Zes apostolische vicarissen en omstreeks 60 priesters arbeidden onder 120.000 geloovigen ongeveer, in 60 armelijke kapellen. De Katholieken waren van alle openbare ambten uitgesloten en de wetten op de erfopvolging verminderden voortdurend het vermogen der Katholieke familiën. Reeds de Fransche priesterlijke vluchtelingen met hunne armoede, met hunne standvastigheid des geloofs, verhoogden het aanzien van het Katholicismo, terwijl de onwrikbaarheid van Pius VII tegenover Napoleon I het gehate Pausschap in Engeland populair maakte, in den gunstigen zin des woords. Eindelijk, na lang kampen en worstelen, werd den Katholieken de deur geopend tot het bekleeden van openbare ambten. Van dat oogenblik af nam het getal der katholieken toe en groeide ras tot 550.000, en talrijke, opzienbarende bekeeringen trokken ieders bewondering.

Volgens het laatste *Catholic Directory* tellen de Katholieken 41 leden in de Kamer der Lords, 9 leden in den koninklijken Raad, 76 leden in de kamer der gemeenten, 53 Baronetten en een groot getal hooge waardigheidsbekleeders in het leger en in den Staat. De Roomsche Kerk heeft tegenwoordig in Engeland 4 Aartsbisschoppen, 18 Bisschoppen, meer dan 2800 priesters, die in 1300 kerken en talrijke kapellen hunne hoogheilige bediening uitoefenen. In dit land, waar de monnik en de non afschuw en verachting verwekten, worden thans schier alle geestelijke orden verdedigd, zij grondvesten in vrijheid hunne stichtingen, zij worden door de regeering geduld en met algemeene hoogachting bejegend. Sinds den aanvang dezer eeuw is het getal der Katholieken van 120.000 tot 1.700.000 gestegen. Engeland heerscht bovendien in zijne koloniën over ongeveer 14.000.000 Roomsche Christenen en hun getal wordt steeds met snelheid vermeerderd, vooral in Canada en Australie.

En in Nederland, is de Kerk sinds vijftig jaren eveneens volkomen vrij: zij heeft niet langer met vervolgingen en hinderpalen in haar werken en streven te kampen. Langen tijd verdrukt en versmaad, hebben de Hollandsche Katholieken zich verweerd, staande gehouden en vermeerderd, en de regeering is voor hunne onwrikbare sterkte en de billijkheid geweken. In het jaar 1800 op 350.000 Katholieken geschat, telt het heden 1.500.000 Katholieken bij eene bevolking van 4.138.000 zielen.

Ook in Zweden en Noorwegen, zoowel als in Denemarken, waar het eertijds den Katholieken verboden was zich neder te zetten, zijn deze wetten vervallen. Twee apostolische vicarissen, de eerste voorboden van de geregelde kerkelijke hiërarchie, en 63 missionarissen zijn dáár werkzaam onder eenige duizenden Christenen en bereiden den weg tot terugkeer in den schoot der oude Moederkerk.

In Duitschland, waar tevoren de geest van het Josefinisme onder de geestelijkheid heerschte en zich gedeeltelijk tot het jaar '60 wist te handhaven, is die noodlottige geest tegenwoordig zoo goed als verdwenen. De kampstrijd der Katholieken tegen den ijzeren Bismarck, die de machtigste Staten onder het juk bracht en de Protestantsche grootmachtigheid op den voorgrond plaatste, is algemeen bekend. In Duitschland is het Protestantisme met zijne verschillende sekten reeds begonnen met zich te ontbinden en te verbrokkelen. De Christelijke, geloovige Protestanten zullen van lieverlede hun toevlucht nemen tot de aloude Moederkerk, de anderen zullen het ongeloof ten deel vallen. Het ontbreekt ook in Duitschland in onze dagen niet meer aan bekeeringen en meerdere in hooge kringen!

Zwitserland is ongelijk verdeeld in Protestantsche en Katholieke kantons. De eerste, het meest bevolkte, hebben hunne kracht misbruikt om de Kerk te verwoesten; maar het Katholicisme heeft zich glorievol en edel gewroken; want het heeft vele bekeeringen tot stand gebracht, zelfs in de groote steden Bern, Zürich, Basel, Genf. De onverdraagzaamheid in de Zwitsersche steden is bekend. Het is zoolang nog niet geleden, dat b. v. een Katholiek binnen de muren der goede stad Basel niet mocht wonen. In Genf en omstreken waren bij het begin dezer eeuw slechts ongeveer 200 Katholieken en tegenwoordig vormen zij in het kanton de meerderheid. Volgens de laatste volkstelling heeft Zwitserland 2.934.226 inwoners; hiervan zijn 1.516.909 Katholiek, — alzoo de helft!

Slaan we een blik op Amerika, dan zien we met verbazing aldaar de wondervolle ontwikkeling der Kerk. Uit het mostaardzaadje, dat voor ruim honderd jaren in den grond werd neêrgelegd, is reeds een groote boom opgeschoten, onder welks schaduw vele volkeren rusten, om aan de naburige natiën aan den anderen kant der zee een heerlijk voorbeeld te geven van sterkte en vurigheid des geloofs: terwijl ook dáár de tak, die van den Boom des levens is losgescheurd, het Protestantisme, versplintert in duizend sekten, tot onherstelbaar verval geraakt, oneenig in zijne leer, eene kudde zonder herder.

Doorloopen we nog even de Katholieke landen Italië, Spanje, Frankrijk en Oostenrijk. Naar het schijnt, heeft de Kerk hier niet alleen niets veroverd, maar zelfs aan innerlijke kracht verloren. In Frankrijk en Italië heerscht de Loge, tot welke ongetwijfeld zelfs vele Katholieken, die *in naam* Katholiek zijn, behooren. De Spaansche Kerk lijdt nog immer aan de gevolgen der revolutie, maar het volk hangt getrouw zijn geloof aan. Oostenrijk is het land van het Indifferentisme of onverschilligheid. Al deze landen lijden meer of minder aan de gevolgen van het Josefinisme en Gallicanisme. — „ Terwijl de menschen sliepen, kwam de vijand en zaaide onkruid tusschen de tarwe."

Intusschen, men ontwaakt toch allerwegen. Daar treedt eene scheiding der geesten in: „ Geloof hier, ongeloof dáár!" is de leuze. Ja, zelfs een terugkeeren tot het godsdienstige is hoe langer zoo meer waarneembaar onder verschillende kenteekenen, vooral in Frankrijk; zeker niet in de officieele kringen der regeering, ook niet in de massa des volks, hetwelk geenszins tot het scheppen van een idee geboren is, maar dit is waarneembaar in de hooger beschaafde, letterkundige, geleerde wereld.

Onder de echte Katholieken van al deze landen evenwel heerscht tegenwoordig een innigheid, een aanhankelijkheid aan de Kerk, zooals sinds eeuwen niet gezien werd. Hoe weinig bekommerde men zich voor 100 of 50 jaren om den Paus? Tegenwoordig bidt men in elke hut voor den H. Vader. Het kerkelijk leven dringt immer meer allerwegen door. Al heeft de Kerk derhalve menigen storm doorstaan, het geloof is krachtiger geworden. En dat geloof zal ook de wereld overwinnen!

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Van Gouvernementswege wordt bekend gemaakt, dat

1°. Met ingang van den 15en April 1893 worden buiten werking gesteld de frankeerzegels van 12½ cent, 15 cent, 25 cent en 30 cent, met overdruk 25 cent, en de briefkaarten van 7½ cent (allen voorzien van de beeltenis van Koning Willem III);

2°. De voormelde frankeerzegels en briefkaarten, mits gaaf en ongeschonden, kunnen tot ultimo Mei 1893 op de post- en hulppostkantoren ingewisseld worden tegen geld of tegen gangbare frankeerzegels en briefkaarten van dezelfde waarden als de ter inwisseling aangebodene; en

3°. Met ingang van den 1sten April 1893 worden in gebruik gesteld:
a. frankeerzegels van 15 cent [voorzien van de beeltenis van de Koningin]; en
b. briefkaarten van 7½ + 7½ cent [cyfertypus].

Dit besluit treedt in werking op den 1sten April 1893.

Bij Gouvernements beschikking dd. 4 dezer maand No. 204 is de opzichter bij de Quarantaine inrichting aan de Caracas-baai J. Dendaas, op zijn verzoek, eervol uit die functie ontslagen, en als zoodanig benoemd de persoon van J. C. Rheder.

Bij Gouvernements beschikking dd. 5 dezer maand N. 205 zijn voor den tijd van een jaar, onder voorzitterschap van den Stadsgeneesheer, tot leden van den Geneeskundigen raad benoemd de navolgende heeren: G. A. L. Ferguson, officier van gezondheid der 1ste klasse bij het Garnizoen, D. R. Capriles, G. Borchert, Apotheker, Mr. P. F. de Haseth Evertsz rechtsgeleerde, als leden; H. Ferguson en J. M. Coates Cole, als leden-plaatsvervangers.

Bij Gouvernements beschikking dd. 5 dezer maand No. 206 is:

1°. op verzoek van den heer J. Möller, Koloniaal Ontvanger alhier, de Gouvernements beschikking van den 25en Februari ll. No. 113, waarbij, onder meer, aan hem de waarneming van de betrekking van Gezaghebber van St. Martin N. G. is opgedragen, voor zooveel hem betreft, ingetrokken; en

2°. aan den heer Möller voornoemd om gezondheidsredenen een maand binnenlandsch verlof verleend.

Bij Gouvernements beschikking dd. 5 dezer maand No. 207 is de waarneming van de betrekking van Administrateur van Financiën, tot aan de komst van den heer F. J. Olivier, opgedragen aan den heer C. Statius Muller, bij Gouvernements beschikking dd. 25 Februari dj. N°. 114 belast met de waarneming der betrekking van Hoofdcommies ter Administratie van Financiën.

Met goeden uitslag heeft onze nieuwe Jockey-club haar eerste voorstelling gegeven. De deelneming was algemeen.

In den besten welstand zijn verleden week alhier aangekomen de Eerw. Heeren A. Van Baars, A. De Bruijn en J. Van Weerelt in gezelschap van vijf Eerw. Zusters Franciscanessen, die den zegenrijken arbeid hunner broeders en zusters in West-Indië komen deelen.

Wij heeten hun van harte welkom, en wenschen hun de beste vruchten van hun werken toe!

BUITENLAND.

Italie. — De liberale pers van het "éene Italië" laat zich somtijds verleiden tot bekentenissen, welke des te belangrijker zijn, naarmate men bedenkt, van welken kant ze worden gedaan. Zoo gaf dezer dagen de Perseveranza van Milaan eenige redenen aan, die de algemeene vreugde moeten verklaren bij het Jubelfeest van den Paus.

"De eerste en meest duidelijke," zegt dat blad, "zijn de groote eigenschappen zelven van Leo XIII. Het spreekt als van zelf, dat de vereering van den Paus hoog is. Zijne gewone begaafdheid en de zuiverheid zijns levens eischen bewondering af van de geheele wereld en moeilijk zal men dieper verstand, zuiverder leven aantreffen dan dat van Leo XIII."

"Een tweede en niet minder sprekende reden vindt men in het hooge ambt, dat de Paus bekleedt. Hoe verdorvener de wereld is, en zij verderft zich thans meer dan ooit, des te meer trekt de verheven waardigheid, welke alle belangen en neigingen overheerscht, de gemoederen tot zich; schijnend als een licht in de duisternis, heffen zich aller blikken als van nature en noodwendig daarheen.

"De derde reden, niet minder klaar ofschoon niet even verheven als beide anderen, is het groote deel, dat het Katholicisme neemt in het bestuur der Staten. Nooit heeft de Heilige Stoel de politiek beschouwd als van belang ontbloot, thans echter mengt hij er zich in op meer dan gewone wijze. Nu niet één staat van Europa absoluut constitutioneel of parlementair is, zijn de Katholieken in de Volksvertegenwoordiging een afzonderlijke partij geworden, wat zeer verklaarbaar is, omdat de wetgeving ook de godsdienstige belangen van het Katholicisme raakt. Daarenboven schijnt het vooral de bedoeling van Leo XIII dezen katholieken invloed van ingrijpenden aard te doen zijn, hem te onderhouden en de werking daarvan te vergemakkelijken."

— De dames der Vereeniging tot Eeuwig-durende Aanbidding en tot versiering van arme kerken, te Munchen, hebben den Paus als feestgeschenk een schoonen zilveren kelk, in het vuur verguld en met emailminiaturen en edelgesteenten versierd, aangeboden. Op den voet draagt de kelk eene Latijnsche inscriptie, waaruit blijkt, dat hij voor de de nieuwe St.-Joachimkerk is bestemd.

Deze kerk is nu bijna gereed. De gewelven zullen einde der volgende maand gelegd zijn, en op H. Sacramentsdag hoopt men het jubilé monument aan Z. H. te kunnen aanbieden.

De koningin van België heeft eene aanzienlijke gift als bijdrage in de bouwkosten gezonden.

—De liberale student, die tijdens de jubilé-viering in de Jesuïetenkerk te Rome den feestpredikant onderbrak met spottende uitroepen, is Dinsdag voor de rechtbank verschenen. De officier van justitie eischte eene strenge straf, zooalniet wegens beleediging van den Paus, dan zeker wegens verstoring van godsdienstoefeningen, doch de jury sprak hem vrij onder het gejuich zijner makkerk, die zich op de tribune verdrongen.

— Zooals wij gemeld hebben, heeft de oud minister Crispi zijn zoon in verbeterhuis te Turijn doen opsluiten.

Het jongmensch leidde als student te Rome een zeer losbandig leven en zette die verkwistende levenswijze ook voort, toen zijn vader openlijk had kennisgegeven, zijne schulden niet te zullen betalen. Hoe kwam de jongen dan aan geld?

Crispi lette scherp toe en bevond, dat de veelbelovende zoon eenvoudig documenten van zijn vader ontvreemdde. Verscheidene belangrijke brieven van Mazzini, Garibaldi en anderen zijn verdwenen. Deze papieren zijn, zegt men, tegen hooge sommen verkocht. Daarenboven heeft de jongen nog de hand gelegd op eene meer intieme briefwisseling.

Men zoekt ijverig naar de brieven van Mazzini en Garibaldi, maar vooral naar de bijzondere brieven. Men denkt, dat zij in handen zij van een der politieke tegenstaanders van Crispi.

— De keizerin van Oostenrijk heeft 10,000 florijnen ter beschikking van den Paus gesteld voor de nieuwe leeszaal in de boekerij van het Vaticaan.

De Koning van Rumenië heeft aan kardinaal Rampolla het grootkruis van de Ster van Rumenië gezonden.

Dezer dagen is aan de via S. Lorenzo een nieuw gasthuis ingewijd, dat ter herinnering aan het jubelfeest van Leo XIII is opgericht: een gedenksteen in den gevel vermeldt zulks in Latijnsche inscriptie. Het gasthuis is toegewijd aan het H. Hart en zal bediend worden door de Salesianen, volgelingen van dom Bosco.

Frankrijk.—De heer Andrieux, die, zooals men weet, slechts een zeer klein getal namen heeft openbaar gemaakt van de lijst der 104 Kamerleden, welke zich hebben laten omkoopen, vermaakt zich met in het blad de *Fronde* onthullingen te doen in den zonderlingen vorm van raadsels, logogriefen enz. "Naam van een Kamerlid: mijn eerste is een schaap; met het vijfde haalt men adem," enz. Heel Frankrijk zit nu raadsels op te lossen.

Andere bladen, die met al hun engeloof bijgeloovig genoeg zijn, om in de toevallige uitcijferingen van letter *occultisme* of zwarte kunst te zien, wijzen er op, dat niet alleen de naam Sadi Carnot maar ook die van Freycinet en De Lesseps het cijfer 104 vormen en zoo ook het woord Parlement. Wie lust heeft om het na te tellen, kan zich van de juistheid overtuigen.

De *Eclair* zegt nu nb.: Er ligt meer dan fantasie in die cijfers; er ligt eene ernstige les in opgesloten. .. Zij bewijzen nl. wat nog niemand bewijzen kon: dat Sadi Carnot de 104 leden van het Parlement kende, die door De Lesseps zijn omgekocht.

— De *Figaro* heeft weer eene aardigheid gevonden. Het blad geeft de cijfers, die de rangorde aanduiden, welke iedere letter van Carnot's naam in het alphabet inneemt, opgeteld, en komt dan tot het volgend resultaat:

S	19
A	1
D	4
I	9
C	3
A	1
R	18
N	14
O	15
T	20
	104

Habent sua fata numeri! roept de *Figaro* uit.

Duitschland.— Aan het hof te Berlijn worden reeds voorbereidselen gemaakt voor de reis van den keizer en de keizerin naar Rome. Men zegt, dat sinds eenigen tijd de keizerin zelf een aanvang heeft gemaakt met de studie der Italiaansche taal. De richting van de reis is intesschen nog niet vastgesteld, maar men verzekert, dat de keizer bij zijn terugkeer eenige dagen zal ophouden te Munchen.

In diplomatieke kringen te Rome verzekert men, dat de Duitsche ambassadeur verklaard heeft de reis van den keizer naar Rome niet te hebben uitgelokt. Zij is te danken aan den Italiaanschen ambassadeur te Berlijn, den heer Lanza, die zich belast heeft met het overbrengen der uitnoodiging, die volgaarne door keizer Wilhelm II is aangenomen. Telegrafiesch deed hij daarvan onder dankbetuiging, onmiddellijk mede deeling aan den koning en de koningin van Italië.

— De Rijksdag heeft het geheele wetsontwerp tot invoering van den tweejarigen diensttijd en tot vermeerdering der legersterkte, verworpen; en zulks met eene overstelpende meerderheid: 19 tegen 6 stemmen. Slechts de conservatieven en bij enkele bepalingen ook de nationaal liberalen stemden voor.

Ook het voorstel der vrijzinnigen, om de tegenwoordige legersterkte tot 1895 te behouden, is met 20 tegen 5 stemmen verworpen.

De tweede lezing begint a. s. Donderdag. Tot dien datum zullen bijeenkomsten plaats hebben met het doel een vergelijk te treffen.

Zullen die pogingen veel baten? Denkelijk niet. De liberale leider Von Benningsen verklaarde gisteren, bij de tweede lezing een voorstel tot verzoening te zullen indienen: een ontwerp, het midden houdende tusschen de eischen der regeering en de verlangens van den Rijksdag.

Caprivi verklaarde evenwel, dat de regeering in geen opzicht kan toegeven. Zij is echter bereid alle gewenschte inlichtingen te geven en alle voorstellen, welke tot het doel kunnen voeren, te onderzoeken.

Dienzelfden dag hield de Rijksdag eene volledige zitting, waarin eveneens het militarisme het onderwerp der beraadslaging was. Naar aanleiding van de discussie over de begrooting van oorlog werden opnieuw de soldatenmishandelingen en de vele daaruit voortkomende zelfmoorden ter sprake gebracht.

Generaal Von Kaltenborn Stachau, minister van oorlog, nam de zaak evenwel met onverklaarbare lichthartigheid op. Hij zeide, dat slechts 14 pCt. van de overleden soldaten zelfmoord pleegden en deze verhouding veel gunstiger is dan in andere legers.

Verscheidene sprekers, onder wie Eugen Richter, verklaarden dat de mishandelingen oorzaak van de zelfmoorden zijn.

Bebel eischte in krachtige bewoordingen, dat de behandeling der soldaten beter zou worden.

De minister antwoordde, dat Bebel sterk overdreef.

De beraadslaging werd daarna gesloten.

— Volgens de *Post* heeft Bismarck de laatste dagen aan bloedaderontsteking geleden. Nu is hij echter beterende, zoodat zijn lijfarts Schweninger hem weder heeft kunnen verlaten.

— Wilhelm II is voornemens dezen zomer de volgen reizen te ondernemen: 1°. Zijn jaarlijks uitstapje in Scandinavië; 2°. een bezoek aan den keizer van Oostenrijk ter gelegenheid der manœuvres, met verblijf te Weenen; 3°. eene reis in Elzas-Lotharingen en in de oost- en westprovincies van Pruisen.

— Keizer Wilhelm heeft van den Koning van Italië een prachtig album van buitengewone grootte ten geschenke ontvangen. Het bevat de photografische afbeeldingen van alle schepen, waaruit de Italiaanschen oorlogsvloot is samengesteld. Door toepassing van de nieuwste procédés zijn de albumbladen in zgn. „kleuren-photographie." Een dergelijk album zal binnenkort ook worden toegezonden aan prins Heinrich, die den rang van kapitein-luitenant ter zee in de Duitsche marine bekleedt.

Luxemburg. — De geheele bevolking is ten zeerste verheugd over de verloving van den kroonprins, in het vooruitzicht der vestiging van eene Katholieke dynastie. De Kamer heeft door eene deputatie den groothertog een adres van gelukwensching doen aanbieden.

Binnen kort begint de Kamer de behandeling van het wetsontwerp op de vrijheid der kloosters.

Engeland. — Is het boven allen twijfel verheven, dat het Katholicisme in Groot-Britanië meer en meer veld wint, schijnt het, dat de tijden vergeten zijn, waarin de Katholieke Kerk werd aangewezen als de "Overspelige Vrouw van Babylon" of als het "Monster der Apocalyps", zoo mogelijk hebben bij 's Pausen gouden Bisschopsjubilé de niet-katholieke dagbladen dit door hunne onverdachte getuigenissen nog meer bevestigd. Wel zal de kinderlijke vereering hier en daar een woord, een zinsrede ontmoeten, welke het gevoelig hart stooten moet, wij zullen echter dit kunnen vergeven, wanneer wij den eerbied en achting zien, welke mannen van naam koesteren voor het verheven karakter van den regeerenden Paus. Het is niet meer de angstige bezorgdheid en vrees, het averechts opgevat begrip uit den tijd van Leo XII, zoo duidelijk uitgedrukt door het nieuwsgierig onderzoek eener engelsche Protestante, die bij een particuliere audiëntie voortdurend het oog gericht hield op de voeten van Leo XII om te zien, of dezen gelijk waren aan die van andere menschen.

"Dezer dagen, zegt de "Standard", is niet alleen in Rome, maar ook in alle hoofdsteden van Europa, het Bisschopsjubilé van den Paus met grooten luister gevierd. Wij geven een interressant verslag, dat onze correspondent ons toezond over de indrukwekkende plechtigheid in de St. Pieter, waarbij de engelsche pelgrims een groot aandeel hadden. In alle omstandigheden is zulk een pelgrimstocht alle aandacht overwaardig, want het Pausdom is en blijft een der grootste en der onveranderlijke instellingen ter wereld, terwijl daarenboven de Pauselijke Stoel thans bezet is door een Paus, wiens verheven karakter, zuiverheid van meening en veel omvattende geleerdheid aller hulde en eerbetoon afdwingt. Echter dit vooral spreekt en is van geheel bijzonder belang dat een groot getal van hen, die met ons hetzelfde land bewonen, Engelschen, Schotten en Ieren, onder de leiding van den eersten Lord van Engeland met drie aartsbisschoppen en bisschoppen optrekken naar de Eeuwige Stad en tegenwoordig zijn bij de grootsche plechtigheden."

Aldus schreef een blad volbloed Torry en Anglikaan. Doch met niet minder waardeering spreekt de radicale "Westminster Gazette": "In het twistgeding tusschen Duitschland en Spanje over de Carolineneilanden treedt de Paus als scheidsrechter op en bevredigt beide partijen ten volle: zijne warme sympathie voor den werkman spreekt uit de heerlijke Encycliek over den arbeid en telkenmale heeft Hij van zijn standpunt, dat vast staat in de onthechting en in de belangloosheid, met bewonderenswaardig tact de gelegenheid te baat genomen om de zaak der armen en onbevoorrechten met vuur te verdedigen.",

"En wil men een ander bewijs, dat de Katholieken in Engeland veel gewonnen hebben, men hoore, wat de Anglikaansche bisschop van Marlborough in tegenwoordigheid van vele grootwaardigheidbekleeders der Engelsche Kerk ten aanhoore van allen op eene meeting sprak. Hij duidde de Katholieke Kerk niet meer aan met de namen van voorheen, maar noemde haar de "Zuster-Kerk" en hij wenschte den lord-mayor en geluk mede tot die Kerk te behooren, welken ijver voor alles wat goed was hij niet kan nalaten te prijzen en ten voorbeeld te stellen aan de leden van zijn eigen genootschap."

Wel zijn de tijden veranderd sinds Pius IX, zooals de Protestanten zeiden „een pauselijken aanval deed" op Engeland en de hierarchie herstelde. Toen verwees men den Paus ter rechtbank en verbrandde hem in effigie op de jaarmarkten. Kardinaal Wiseman was zoo niet gehaat, dan toch volstrekt niet in aanzien bij het gouvernement, dat in geenerlei betrekking met hem treden wilde. Vertoonde hij zich in het openbaar, hij was verplicht het paarsch tegen het zwart te verwisselen om aan de laagheden van het volk te ontkomen. En sinds? De koningin van Engeland biedt hare eerbiedige gelukwenschen en hare rijke geschenken aan den Roomschen opperpriester, het ministerie van Groot-Brittanië vaardigt een buitengewoon gezantschap af naar het Vaticaan als eene naaste voorbereiding tot het aanknoopen van blijvende diplomatieke betrekkingen, Kardinaal Manning wordt door de koningin uitgenoodigd eene commissie voor te zitten, welke de belangen

van den werkman ten harte zal nemen en groot gezag wordt hem daarin toegekend, naast Lord Salisbury, naast den erfgenaam van den kroon.

Ongetwijfeld moet deze gelukkige loop van zaken worden geweten aan verschillende redenen, maar een der zwaarsten daarvan is voorzeker de diepe eerbied, de hooge bewondering welke het groot karakter van den thans regeerenden Paus heeft weten in te boezemen.

— De leider der Engelsche Katholieken, thans op de terugreis van Rome, heeft de H. Stad niet alleen bezocht als leider der nationale bedevaart; zijn pelgrimstocht had nog een ander, diep treffend doel.

De hertog is weduwnaar, en uit zijn huwelijk heeft hij slechts een zoontje, een knaapje van 12 jaar, dat stom is en bijna misvormd.

De arme vader gebruikt alle mogelijke wetenschappelijke middelen en smeekt gedurig van den Hemel de genezing zijne zoons af, den eenigen erfgenaam van zijne uitgestrekte rijkdommen. Men heeft den hertog de Scala Santa in de St. Pieter geknield zien opklimmen met zijnen zoon in de armen.

Vóór Paschen zal de hertog eene bedevaart ondernemen naar Lourdes, om daar de genezing zijns zoons te vragen. Na die bedevaart zal hij naar Rome terugkeeren, om de plechtige sluiting der jubelfeesten bij te wonen.

— In alle Protestantsche kerken van Ierland zijn den 6 Maart openbare gebeden gehouden voor de mislukking van Gladstone's *home-rule-bill*. Na afloop van de predikatie in de Protestantsche kerk te Dublin speelde het orgel het Iersche volkslied.

Aanhoudend vloeien de giften voor het fonds van den Unionistischen Bond toe. Deze ontvangst dagelijks ongeveer duizend pond sterling.

— In Engeland neemt de agitatie over de aanhangige kwestie van den dag hand over hand meer uitbreiding.

Sprekende voor een groote unionistische vergadering te Bradford, wees de hertog van Devonshire op het groote belang, dat in alle kiesdistricten de kiezers ingelicht zouden worden omtrent de beteekenis der *home-rule bill*. „De agitatie tegen dien revolutionairen maatregel behoorde algemeen te zijn." Na gesproken te hebben over den tegenwoordigen politieken toestand in Groot-Britannië, wees spreker, op den hevige tegenzin van de minderheid in Ierland tegen de wet. Daarop werden door den hertog de verschillende hoofdbeginselen gecritiseerd, vooral de bepaling betreffende de instelling van een afzonderlijk Iersch parlement, te Westminster. Het ontwerp noemde spreker nog veel erger dan dat van 1886, maar dat is ten minste de goede zijde er van, want des te zekerder kans bestaat er, dat de wet verworpen worde. En dat zal gebeuren, wanneer alle kiezers er slechts kennis van nemen, en omtrent de gevolgen van zulk een wet worden voorgelicht.

Ook van Gladstoniaansche zijde zit men niet stil. Te Dublin is een vergadering gehouden van anti-Parnellisten of nationalisten, waarin verklaard werd, dat Gladstone's ontwerp de noodige bepalingen bevat, om aan Ierland een wetgevende macht te geven, bevoegd tot het behandelen van 's lands aangelegenheden, in overeenstemming met den wil des volks, en dat dientengevolge de Iersche vertegenwoordigers in het Rijksparlement den aangeboden maatregel in beginsel moesten ondersteunen.

Te Birminghan en te Londen werden tegelijkertijd vergaderingen van tappers gehouden, waarin met groote heftigheid en verontwaardiging geprotesteerd werd tegen het wetsontwerp (*Local Option bill*) der regeering, strekkende om aan een toevallige meerderheid in de verschillende gemeenten de macht in handen te geven, de herbergen, te sluiten en te verbieden, en dat nog wel zonder schadeloosstelling. Vooral de heer Chamberlain trok te Birmingham sterk partij voor de met ondergang bedreigde tappers en verklaarde, dat hun nering evenmin als elke andere op die manier aangevallen mocht worden.

— In Zanzibar hebben de Engelschen op vreemde manier huisgehouden. De sultan van dit rijk, dat door de Duitschers aan het Britsch protectoraat is afgestaan, is overleden, en volgens de landswetten moest zijn zoon hem opvolgen. De Britsche consul trad echter op als gouverneur eener kolonie. Hij deed onmiddellijk troepen ontschepen, het paleis bezetten en den broeder van den overleden sultan, die een instrument in Britsche handen is, tot sultan proclameeren. De zoon van den vorst was den consul nl. te onafhankelijk gezind en helt te veel over naar de Duitschers. Toen de jonge prins door een achterdour het paleis binnendrong, deed de consul hem door de militairen vastgrijpen en onder gewapend geleide naar eene afzonderlijke woning overbrengen.

„Deze maatregelen," seint de heer Rennel Rodd aan zijne regeering, „hebben op de inlanders grooten indruk gemaakt."

Den indruk natuurlijk van angst voor de gewelddadige overheersching?

Geen wonder!

—De oud-ministers lord Salisbury, Balfour en lord Churchill ontvingen den 10 Maart in de woning van eerstgenoemde eene talrijke deputatie, welke de voornaamste takken van den Ierschen handel vertegenwoordigde. Tot de leden der deputatie behoorden ook de gouverneur en twee directeuren den Bank van Ierland, directeuren van spoorwegen en voorzitters der Kamers van Koophandel.

Het hoofd der deputatie las een adres voor, waarin werd betoogd, dat de aanneming van het home-rule ontwerp de toeneming der welvaart in Ierland zal belemmeren.

De directeur van den Great Northerin Railway verklaarde, dat de waarde der spoorweg-aandeelen gedurende de laatste weken met ½ millioen p. st. was verminderd.

Lord Salisbury betuigde zijne diepe belangstelling; hij gaf der deputatie den raad, niet den moed te verliezen, want uit verschillende teekenen viel op te maken, dat de beweging in Engeland tegen home-rule toeneemt.

Balfour meende, dat de aanneming van het ontwerp op den ondergang van Ierland zou uitloopen.

Belgie.—De Brusselsche socialisten hielden eene betooging tegen den kazernedwang. Eene stoet van 500 personen met muziek en roodevlaggen trok door de stad. Verder droeg men borden met opschriften: „Weg met de bloedwet!" „Door de begrooting van oorlog wordt 60 millioen aan de aan de armen ontstolen!" De politie liet den optocht ongehinderd.

Spanje.— De loop, dien de algemeene verkiezingen in Spanje namen, geven een weinig bemoedigend beeld van den toestand aldaar en vormen als het ware een dreigement des volks tegen de dynastie. De republikeinen wonnen te Madrid, te Toledo, te Saragossa, Barcelona en andere groote steden. Wel hebben zij op het platteland veld verloren, maar dit neemt niet weg, dat het op hen uitgebrachte stemmencijfer zich steeds uitbreidt.

Het ziet er dan ook ernstig genoeg uit. De republikeinen zijn vooral gekozen door de middelklassen, want het is bekend, dat de socialisten en anarchisten zich onthouden hebben. Juist de burgerstand, waarop de maatschappij het meest moest kunnen steunen, begint in Spanje dus revolutionair te worden. De namen van de leiders der republikeinsche partij toonen aan, in welke kringen zij steun vindt: Castelar is een der grootste letterkundigen van het land, Ezquierdo is een beroemd geneesheer, Benot een geacht lid der academie, Salmeron, Ruiz Zorilla, Pi y Margal en Pedregal behooren sinds lang tot den meest bekende leden van het parlement.

Een ander merkwaardig punt — want deze Cortes-verkiezingen bieden er vele aan — is, dat het de onvoldoendheid, om geen erger woord te gebruiken, van het algemeen stemrecht toont. Een paar jaren geleden eerst werd het ingevoerd; het moest dus voor het volk nog al de aantrekkelijkheid van het nieuwe hebben. Welnu, te Madrid heeft meer dan 60 percent van het kiezerskorps zich bij dezen gewichtigen strijd niet eens de moeite gegeven, naar de stembus te gaan; in de provinciën wisselde het aantal onthoudingen van 40 tot 70 percent af. Gemiddeld stelt slechts ruim één derde gedeelte van de mannelijke bevolking belang in de staatszaken. Waartoe dus dient het algemeen stemrecht? Alleen om den oproergezinden in de hand te werken, zooals thans weer gebleken is.

Vechtpartijen zijn overal aan de orde van den dag geweest, bij dozijnen en met bloedigen afloop. En hoe er geknoeid wordt onder de gezegende overheersching van het algemeen stemrecht, kan hieruit blijken, dat 200 kiezers te Valencia niet hebben kunnen stemmen, wijl andere personen van hun naam hadden misbruik gemaakt, om een biljet in do bus te steken.

Evenals in Frankrijk heeft zich ook in Spanje eene zuiver Katholieke partij gevormd. Door gebrek aan voorbereiding en wegens de regeerinspressie heeft zij, ditmaal voor het eerst aan de verkiezingen deelnemend, niet veel succès kunnen behalen. Niettemin heeft zij op het oogenblik toch twee leden in de Kamer gebracht, die er de kern eener toekomstige Centrumsgroep zullen vormen. Een veertigtal uitslagen, die door de koloniën moeten worden aangebracht zijn nog onbekend.

Alles saamgenomen, gaat Spanje eene donkere politieke toekomst tegemoet, slechts met een schemer van hoop.

— Tijdens het bewind van de vorige regeering hebben de liberalen ontzaglijk veel drukte gemaakt over hare weigering, om den Protestanten te Madrid de opening van een eigen bedehuis toe te staan. Toch kon Canovas niet anders handelen, wijl de grondwet het verbood. Zoodra het liberale ministerie-Sagasta aan het bewind kwam, slaakten te Protestanten een juigtoon. De opening der kapel werd definitief, vastgesteld. En, — de prefect van Madrid heeft de opening ter elfder ure nog verboden!

Zwitserland.— De Oostenrijksche keizer vertoeft tegenwoordig met zijne gemalin in het badplaasje Territet en heeft er veel hinder van de nieuwsgierigheid der toeristen, die uit alle deelen van Zwitserland naar Territet, komen, om den machtigen souverein van aangezicht tot aangezicht te zien. De keizer is zeer ontstemd over den last, dien hij van hen heeft. Op eene zijner wandelingen moest hij zich omkeeren en de groep nieuwsgierigen verzoeken hem nu niet langer te achtervolgen en hem met vrede te laten.

Bulgarije.— De gemeenteraad van Sofia heeft besloten een crediet van honderdduizend leos (francs) uit te trekken tot het organiseeren van feestelijkheden bij de plechtige ontvangst en intocht van het jonge vorstelijk paar, wier, huwelijk in de helft der volgende maand zal worden voltrokken.

Parlamento a doená viuda Renan un pensión.

NOTICIANAN DI CABEL

Paris, *29 Marzo.*— Den su promer discurso den Senado, Mr. Challemel Lacour a haci mira necesidad di sostené gobierno.

Mr. Brand i su familia a ser silbá na nan salimentoe fó di Paris.

Noticianan di Honduras ta anunciá koe general Sierra a derrotá trópanan di gobierno — 150 morto.

Londres.— Mr. Gladstone a recibí e delegación koe ta contra Home Rule.

Paris, *30 Marzo.* — Mr. Ribot, presidente di conceho a aceptá ofrecimiento di Mr. Andrieux pa haci detené Mr. Arton pa un siman.

Cámara a vota un impuesto di 10 franc riba piano i bicicleta.

Berlin.—Periódico di von Caprivi ta publicá un artículo contra expulsión di Brand, corresponsal aleman.

Un incendio a destruí 2 iglesia i 65 cas den stad di Klruse (Alemania).

Nan ta doena nobo di varios casos di morto di cólera na Alemania.

Paris, *1 Abril.*—Gabinete Ribot a caí na consecuencia di un cuestión riba hacienda.

Ministerio lo keda na función te ora formá un gabinete nobo. Opinión general na Francia ta pidi homber nan nobo. Nan ta kere koe cámara lo no ser disolvé promer koe presupuesto ta votá.

Gobierno di Colombia a concedé e liquidador di Panamá un luna di tempoe más, bao di garantia koe trabao lo bolbe principiá.

Nan a kima arsenal di Lille. Pérdida ta evaluá na un miljón di franc.

Na Dahomey, gen: Dodds a expulsá toer comerciante aleman koe nan sabi a vende arma coe Behanzin.

Roma.—Papa lo no ricibi ningun personaje di casa real koe asistí na boda di plata di rei Humberto.

Londres.—Nan a poné e barcoe di guerra "Howe" na flote.

Paris, *4 Abril.*— Gabinete nobo ta compuesto awor di:

Meline — presidente di conceho i comercio.

Dupuy — relacionnan interior.

Pointcarre — hacienda.

Spuller — instrucción pública.

Viette — obras pública.

Almirante Reunier — marina i colonia.

Viger — agricultura.

General Loizillon — guerra.

Develle — relación exterior.

Es un di último aljí ta considerá como ministro interimario.

Promer di cerrá sesión, cámara lo votá presupuesto.

Tabatin un duelo entre Andrienx i Henry Maret; ningúu di dos a sali heridá.

Courant "*New-York Herald*" ta bisa koe revolucionárionan cubano ta aumentando.

Paris, *5 Abril.*— Nan a tumbá e ministerio nobo.

Riba súplica di presidente Carnot, Mr. Dupuy a formá un gabinete nobo, compuesto di:

Dupuy — presidente di ministerio, i relación exterior.

Pointcarre — instrucción.

Petral — hacienda.

Guérin — justicia.

Terrién — comercio.

Reunier — marina.

Lorzillon — guerra.

Develle — relación exterior.

Viette — obras públicos.

Viger — agricultura.

Londres.— Balfour a haci un discurso violente contra Home Rule.

Banco comercial di Australia a suspendé pago.

BEKENDMAKING.

De publieke verkoop van ZILVEREN EN GOUDEN VOORWERPEN, beleend ter *Spaar- en Beleenbank*, van 1 Juli t/m. 31 December 1890, onder N°. 805 t/m. N°. 4900 A zal plaats hebben op Donderdag 27 dezer en volgende dagen.

Belanghebbenden worden verzocht den verkoop te voorkomen, door de aanzuivering der verschuldigde interesten.

Curaçao, 6 April 1893.

De Voorzitter,

M. F. CURIEL.

ANUNCIO

Beendementoe público di PREENDANAN koe tien plaka fiá riba nan na *Spaar- en Beleenbank*, eesta eesnan di fo di 1 di Juli te 31 di December di 1890, bao di noember 805 te noember 4900 A. lo tien loega Djaweebs, dia 27 di e luna aki i dianan koe ta sigui.

Ta pidi interesadonan di evita e beendemeentoe ayi pagando intres koe nan ta debe.

Corsouw, 6 di April 1893.

President,
M. P. CURIEL

OPENBARE VERKOOP.

Maandag den 10n. dezer des middags ten 12 ure zal in het openbaar worden verkocht ten overstaan van den Heer J. H. Schotborgh, Notaris alhier, het effect toebehoorende aan de erfgenamen van Mevrouw de Weduwe J. A. F. Hellmund, bestaande uit twee woonhuizen, (het eene vroeger bewoond door de overledene en wijlen den heer N. F. Spencer, en het andere door den heer G. W. F. Hellmund) met regenbakken en verscheidene afdaken.

De veiling zal geschieden in het verkoophuis van den heer *M. P. Curiel*; terwijl de koopbrieven en veilingcondition ter inzage van gegadigden zijn neergelegd ten kantore van den voornoemden Heer *J. H. Schotborgh.*

Curaçao 1 April 1893.

De publieke verkooping van het effect aankomende aan de erfgenamen van wijlen Mevrouw De Weduwe *J. A. F Hellmund*, zal in stede van den 10n. op den 17n. dezer maand plaats hebben.

J. S. SCHEIDELAAR.

Caja Grandi — Otrobanda

a ricibi koe ultimo vapor flor blancoe, pretoe i di toer sorto di color, grandi i chikitoe, masjar boenita i barata.

Curaçao, 1 April 1893.

AVISO.

Para evitar pasos judiciales, se suplica á los deudores de la casa mercantil DANIA & Co, en liquidación, se sirvan pagar sus cuentas dentro de quince días al infrascrito, apoderado del Señor J. H. Dania, encargado de la liquidación.

VAN DAALEN
Abogado.

Curazao, Marzo 22 de 1893.

DE praktizijn J. H. VAN DAALEN zal voortaan te spreken zijn hetzij ten zijnen woonhuize hetzij in den winkel van den heer *A. Statius Muller*, Breede Straat. Overzijde.

MEJORES TIEMPOS VENDRÁN

"Puede esperar un porvenir mas brillante."

La sentencia arriba citada forma parte de una carta que Don Angel M. de Panillos ha escrito á los sucesores de Moreno Miguel, farmacéuticos en Madrid.

Que haya un hombre que pueda anticipar mayor felicidad en el futuro que la que ha gozado en el pasado es un hecho sobre el que pueden felicitarle sinceramente sus amigos. Porque, ¿ qué es la vida sino es por el placer y alegría que nos trae? Ser descargado de un peso, estar libre de ansiedades, ser aliviado de algun dolor, son cosas semejantes al desaparecer las nubes del cielo después de los días de tormenta y horror.

La carta entera es como sigue: "Hace algun tiempo" — dice el que la suscribe — "que estando en uno de sus establecimientos consulté á V. acerca de las medicinas que podrían curar más pronto y eficazmente una enfermedad pertinaz del estómago de la que había venido padeciendo por largo tiempo, habiendo probado sin éxito alguno infinidad de medicinas de todas clases.

"Sabrá V. que por su firme recomendación decidí hacer uso del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, y ahora me apresuro á dar á V. las más sinceras gracias por su consejo, puesto que es á este Jarabe que debo la más completa cura de tan terrible enfermedad, para la que habían sido inútiles todos los demás remedios.

"Gracias al Jarabe de la Madre Seigel, puedo dedicarme ahora á mi trabajo, y *gozo de la vida nuevamente en plena juventud. Puedo esperar un porvenir más brillante* libre del continuo sufrimiento á que parecía destinado.

" No sé si podrá V. comunicar la espresión de mi gratitud á los propietarios del Jarabe al que debo mi restablecimiento. Pero si le fuera posible comunicárselo le estaré á V. aún más agradecido.

"Suyo, etc. (fdo.), Angel M. de Panillos."

El farmacéutico citado, que es uno de los más respetables de España, no perdió tiempo en participar á los propietarios del Jarabe Curativo de la Madre Seigel, el deseo y sentimientos de su corresponsal, enviándoles copia de la carta que dejamos trascrita. Se alegraron, aunque no se sorprendieron, del resultado producido por el uso de su medicina en el caso mencionado.

La enfermedad era indigestión y dispepsia, lo que no es peculiar á ninguna nación ó país, pero que es el origen de pesar y sufrimiento incalculable por toda la extensión del mundo civilizado. Verdaderamente casi se puede decir que es la enfermedad *única*, tanto más cuanto que otras afecciones tales como reuma, afección al hígado y riñones, bronquitis, tisis, postración, nerviosa, insomnio crónico y jaquecas, están ahora reconocidas por las autoridades médicas más eminentes de ser nada más que el resultado y por lo tanto los síntomas, del entorpecimiento y embargo de las funciones del estómago, que es la fuente de toda fortaleza en la vida física. *Abolir la causa es siempre equivalente á librarse del efecto.*

Este remedio cuyo uso es cada dia mayor en España cura la indigestión y dispepsia y anula su continuación como ninguna otra preparación ha podido hacer. Se destina á este objeto y solamente á él.

Podemos añadir que farmacéuticos de tal reputación como los mencionados en la carta, nunca hubieran recomendado, una medicina de cuyos méritos no se hubieran cerciorado ántes; y tanto su agradecido corresponsal como el público en general que lea su franca y persuasiva carta y se aproveche de ella, no podrán ménos de agradecerles el haberles llamado su atención hacia el Jarabe.

GEBROEDERS MARGRY EN SNICKERS

NEDERLAND ROTTERDAM.

Groot atelier van alle soorten van marmer-, steen-, koper-, ijzer- en houtwerken.

Specialiteit in alle soorten van monumenten.

Op aanvrage worden teekeningen gratis toegezonden.

De prijzen zoo redelijk mogelijk.

De verzending der stukken naar Curaçao geschiedt in goede verpakking, verzekerd, en vrij van alle onkosten.

TE KOOP

BIJ

J. S. SCHEIDELAAR

Breedestraat — Overzijde

—o—

Vaatjes loodwit in olie en andere verwwaren — lijnolie — raapolie — blauw in groote en kleine bollen — Plaatijzer — Douglaspompen — koperen kranen voor regenbakken — buizen in- en uitwendig vertind voor putten en regenbakken — bankschroeven — mokers — draadnagels — roodkoper in bladen — maten en gewichten — ECHTE Cooijmans-likeuren en elixir — Holl. sigaren — zwarte thee — cocos zeep — Eau de Cologne — papier en enveloppen — Schoolschriften — pennen boekjes goud — Wierook — lampenpitten en glazen — Holl. flanel, etc. etc.

Curaçao, 14 Januari 1893.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1893.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	Feb.	3	Feb.	15	Feb.	25	Maart.	7	Maart	16	Maart.	25
Komt aan te CURAÇAO	,,	9	,,	21	Maart.	3	,,	13	,,	22	,,	31
Vertrekt van ,, ...	,,	10	,,	22	,,	4	,,	14	,,	23	April.	1
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	11	,,	23	,,	5	,,	15	,,	24	,,	2
Vertrekt van ,,	,,	11	,,	23	,,	6	,,	15	,,	24	,,	3
Komt aan te LA GUAYRA..	,,	12	,,	24	,,	7	,,	16	,,	25	,,	4
Vertrekt van ,, ..	,,	17	,,	28	,,	9	,,	18	,,	28	,,	7
Komt aan te PTO. CABELLO	,,	18	Maart.	1	,,	10	,,	19	,,	29	,,	8
Vertrekt van ,,	,,	18	,,	1	,,	10	,,	20	,,	29	,,	8
Komt aan te CURAÇAO	,,	19	,,	2	,,	11	,,	21	,,	30	,,	9
Vertrekt van ,, ...	,,	21	,,	3	,,	13	,,	22	,,	31	,,	11
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	,,	22	,,	4	,,	14	,,	23	April.	1	,,	12
Komt aan te NEW-YORK..	,,	28	,,	10	,,	20	,,	29	,,	7	,,	18

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	Feb.	22	Maart.	4	Maart.	14	Maart.	23	April.	1
Komt aan te MARACAIBO......		23		5		15.		24		2
Vertrekt van ,, ...		28		10		19		29		8
Komt aan te CURAÇAO........	Maart.	1		11		20		30		6

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

IMPRENTA DE LA LIBRERIA "S. A. BETHENCOURT É HIJOS, CURAÇAO.